

Forslag

til

Lov om sterilisation og kastration.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 26. maj 1967.*)

Kapitel 1.

Lovens område.

§ 1. Loven finder anvendelse på indgreb, hvorved kønskirtlerne fjernes, eller behandlinger, hvorved de varigt sættes ud af funktion (kastration), samt på andre indgreb eller behandlinger, der varigt ophæver forplantningsevnen (sterilisation).

Stk. 2. Indgreb og behandlinger, der har til formål at helbrede legemlig sygdom, omfattes ikke af loven.

Kapitel 2.

Sterilisation.

§ 2. Sterilisation må kun foretages efter tilladelse.

Stk. 2. Sterilisation af en kvinde kan dog foretages uden tilladelse, når forhold af udelukkende eller dog ganske overvejende lægelig karakter nødvendiggør forebyggelse af svangerskab for at afværge fare for hendes liv eller for alvorlig og varig forringelse af hendes helbred. Bestemmelse om sterilisation kan i så fald træffes af overlægen på den sygehusafdeling, hvor indgrebet eller behandlingen skal foretages.

§ 3. Sterilisation tillades af de samråd, der er nedsat i henhold til loven om mødrehjælpsinstitutioner.

Stk. 2. Samrådet tiltrædes af en dertil beskikket dommer ved behandlingen af ansøgninger fra personer, der

- 1) er undergivet foranstaltninger i henhold til borgerlig straffelovs § 70,

- 2) mod deres vilje er indlagt eller tilbageholdes på statshospital i medfør af loven om sindssyge personers hospitalsophold,
- 3) modtager hjælp i henhold til lovgivningen om forsorgen for åndssvage og andre særlig svagtbevagede.

Stk. 3. Sterilisation kan kun tillades, når der er enstemmighed herom i samrådet.

Stk. 4. Samrådets afslag på en ansøgning om tilladelse til sterilisation kan indbringes for justitsministeriet.

§ 4. Personer under 18 år må ikke steriliseres, medmindre ganske særlige grunde taler derfor.

Stk. 2. Sterilisation kan tillades:

- 1) Når arvelige anlæg hos ansøgeren medfører fare for legemlige eller sjælelige lidelser hos eventuelle børn af en sådan betydning, at det må anses for ønskeligt at forebygge fødsler. Ved afgørelsen kan der tillige tages hensyn til arvelige anlæg hos ansøgerens ægtefælle eller samlever.
- 2) Når ansøgeren må anses for uegnet til på forsvarlig måde at drage omsorg for børn på grund af sindssygdom eller anden sjælelig lidelse, åndssvaghed eller svag begavelse i øvrigt, grovere karakterafvigelser eller alvorlig legemlig lidelse.
- 3) Når de forhold, hvorunder ansøgeren og dennes familie lever, gør det påkrævet at undgå fødsel af flere børn. Ved afgørelsen tages hensyn til familiens helbreds- mæssige, bolig- mæssige og økonomiske forhold samt antallet af hjemmenværende børn og til, om det må forventes, at flere børn vil medføre en væsentlig be-